

เอ็กซ์ไฟล์เดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓

ไปอุตรดิตถ์

เย็นวันเสาร์ที่ ๑๙ กรกฎาคม ๑๖.๐๐ น. ภายหลังจากสอนหนังสือเสร็จ ผมเดินทางไปอุตรดิตถ์ เพื่อไปงานบวชของลูกศิษย์ (พระอิสเรศ สุวรรณ) ผมสอบถามเส้นทางจากลูกศิษย์ชื่อน้องมดตะนอย (ธนะพร ศรีสมบูรณ์) คนอุตรดิตถ์ ซึ่งขณะนี้ทำงานอยู่ที่พิจิตร ได้ความว่าระยะทางราวร้อยกิโลเมตร ขับชั่วโมงครึ่งก็ถึงสบาย แล้วต่อไปอำเภอลับแลอีกสักแปดกิโลเมตร จะลำบากหน่อยก็ตรงช่องเขาขาด ที่ทางขึ้นลงเขาคดเคี้ยวลำบากหน่อยสำหรับคนไม่ชินทาง อีกทั้งเขากำลังซ่อมผิวทาง (Recycling) ผมได้ลูกศิษย์วิศวกรรมโยธา รุ่น ๔ ที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทำงานอยู่อำเภอวัดโบสถ์ อาสาช่วยขับรถให้ ทั้งที่ไม่เคยไป แต่ระมัดระวังว่าจะขับได้ ผมได้อาจารย์ตร.สสิกรณ์ เหลืองวิเศษเจริญ นั่งรถไปด้วย เพราะอาจารย์ก็ยังไม่เก่ง โดยเฉพาะหากขับรถไกล ๆ มักจะหลับ หรือขับกลางคืนก็สายตาไม่ดี ดูรูป กับเรื่องเล่า

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ ออกจากพิษณุโลกมุ่งอุตรดิตถ์ เตาเอาน่าน่าจะเป็นช่วงอำเภอวัดโบสถ์ ๒ บ้ายบอทาง บ้านเดิมพระยาพิชัย ค่ายพระยาพิชัย และวัดหน้าพระธาตุ แปลว่ากำลังเข้าสู่จังหวัดอุตรดิตถ์ ๓ และ ๔ ถนนสวยมาก ขึ้น ๆ ลง ๆ สลับคดเคี้ยวบ้าง มีทางตรงบ้าง ได้รูปหลายรูปไว้ใช้สอนหนังสือ ระหว่างทาง ๕ และ ๖ ช่วงผ่านช่องเขาขาดจนเกือบเข้าเมือง มีการซ่อมผิวจราจร และซ่อมแซมอื่น ๆ ๗ จึง เห็นป้ายเตือนเป็นระยะ ๆ ๘ ทางแยกไปอำเภอลับแล เริ่มสับสนเส้นทาง และเกินเวลาพอนาคปลงผมมาร่วมชั่วโมงแล้ว โยมพ่อ โยมแม่ (ปัจจุบัน) และพระ ยืนยันจะรอ อาจารย์ก็ง้อสื่อสารถามเส้นทางจนหาวัดพระแท่นศิลาอาสน์ และบ้านพบก็ล่วงเลยเวลา ๑๘.๓๐ ไปหลายนาที่ ๙ ปลงผมนาค ต่อจากหลวงตา โยมพ่อ โยมแม่ รับประทานอาหารมื้อเย็น เดินทางกลับเมื่อ ๒๐.๐๐ น. ถึงโรงแรมที่พักเกือบ ๒๒.๐๐ น. อาจารย์ก็ง้อเอารถที่จอดไว้ที่นั่น ส่วนอดีตก็มารับขับรถกลับอำเภอวัดโบสถ์ เพื่อพักผ่อนเพราะรุ่งขึ้นต้องทำงาน ขอขอบคุณนะครับ

บ่วงกรรม

อ่านเมล์จากอาจารย์ท่านหนึ่ง และอ่านข้อความที่กระผมตอบท่าน ก็จะเข้าใจได้ว่า บ่วงกรรมในเดือนกรกฎาคมคืออะไร

Fri, 9 Jul 2010 01:16:15 +0000

เรียน อาจารย์สถาพรยินดีกับการได้เป็นหนึ่งในสามของผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นอธิการบดีนะคะ การแสดงวิสัยทัศน์และตอบข้อซักถามที่มีขึ้นในวันศุกร์ที่ 16 กรกฎาคม 2553 อาจารย์คงรับมือได้สบายๆ เช่นเคยหวังว่าอาจารย์จะได้โอกาสทำงานหนักให้กับมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีคะ ขอแสดงความนับถือ (...)

สถาพรตอบ (๑)

ผมตัดสินใจอนาคตผมก่อนหน้านี้แล้วว่า ในปีนี้หรือปีหน้า คงยุติบทบาททุกอย่างที่ไม่ใช่บทบาทหน้าที่ของครูจะสอนหนังสือ และทำงานวิชาการสักสองปี ซึ่งน่าจะเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ หากเป็นไปได้เมื่อทำสำเร็จคงจะกลับไปทำงานเป็นวิศวกร เหมือนที่เคยเป็น หรือสอนหนังสือต่อไป ก็ได้ที่ผ่านมาสูญเสียอะไรมากมาย รวมทั้งรายได้ ชีวิต และความเป็นอยู่ โดยเฉพาะสุขภาพที่เสื่อมถอยลงไปมากจนแทบทำอะไรอีกต่อไปไม่ได้แล้ว สี่ปีก่อนหน้านี้ จำได้ว่า วันนั้น ไม่ได้ตั้งใจไปพูด สุดท้ายรีบร้อนทำัยจรรย์านยนต์ลูกศิษย์ ไปเพื่อรักษามรยาท และปฏิเสธตำแหน่งนี้มาแล้วกลาย ๆ คิดว่าป่านนี้ ผู้คนคงลืมเลือนไปแล้ว แปลกแต่จริง สัปดาห์หน้า ลูกศิษย์คนเดิม จะขับรถจากอำเภอวัดโบสถ์ ไปรับผมที่มหาวิทยาลัย (นครสวรรค์) เพื่อเดินทางไปงานบวชลูกศิษย์อีกคนที่อุตรดิตถ์ ลูกศิษย์ปรวาวณาที่จะบวชให้ผม ถึงกับขัดใจพ่อแม่ ยอมปรับทุกข์บวช เพื่อให้ผมไปให้ได้ ผมหวังว่าอานิสสงฆ์ครั้งนี้ คงช่วยคุ้มครองชีวิต และขจัดปัดเป่าเรื่องราวเหล่านี้ได้ผมคงไปแสดงวิสัยทัศน์ แหละครับ เพราะอย่างน้อยควรพูดในสิ่งที่อยากพูด และเมื่อจะเป็นประโยชน์หรือโทษ ก็ให้มันเป็นไปตรง ๆ แต่ยังไม่เคยคิดว่าจะต้องทำงานตำแหน่งดังกล่าว อย่างไรก็ตามคะแนนที่ลงให้เป็นคะแนนบริสุทธิ หากปฏิเสธ แล้วก็ไม่รู้จะอยู่มองหน้าบุคคลเหล่านั้นได้อย่างไรขอบพระคุณนะครับที่กรุณานับสนุน สถาพร โภคา

สถาพรตอบ (๒)

กราบเรียนอาจารย์ที่เคารพ วันนี้ มหาวิทยาลัยได้อธิการบดีใหม่แล้วนะครับ ผมเองก็รู้สึกเศร้า เหมือนปลุชชุนทั่วไป ที่อาจทำให้คนสนับสนุนผิดหวัง โดยเฉพาะการพบปะประชาคม แต่ผมก็ไม่ได้เสียใจ เพราะผมตั้งใจจะพูดตรง ๆ มากกว่ารักษาคะแนนหรือภาพที่กรรมการสภาท่านจะมองเห็นมหาวิทยาลัยของเราควรถึงเวลาที่ต้องพูดจริง ๆ ทำจริง ๆ แล้วอยากให้ประชาคมคิดเสียว่า ผมเป็นเหมือนตุ๊กตา ที่ถูกหยิบมาเล่นทุก ๆ รอบสี่ปี ผมกลับจากงานบวชพระลูกศิษย์ที่อุตรดิตถ์ครับ ตื่นเต้นตกใจที่โยมพ่อแม่ของพระยี่นกรรไกรให้ผมปลงผมพระเป็นคนแรก ผมไม่กล้าหือหือครับ เลยต้องอาศัยหลวงตาท่าน กลับมาที่อุบลราชธานี พบเณรน้อยอีกรูปหนึ่ง ซึ่งเดิมเป็นเด็กที่โรงเรียนบ้านเวินมิก โขงเจียม ที่รับอุปการะ และขอหนังสือเรียนจากหลานสาวไปให้แกเณรบอกว่า ตัดสินใจบวชเรียน เณรคงบวชเรียนนาน เพราะโยมพ่อแม่ยากจน จะตั้งใจเรียนทั้งบาลี และวิชาทางโลก จึงมาบอกโยมอาจารย์ให้ได้กุศลในการบวชเรียนครั้งนี้ด้วย อานิสสงฆ์ของพระและเณรคงช่วยให้ผมคิดสงบ และสอนหนังสือต่อไปได้อีกสักพักครับ กราบขอบพระคุณอาจารย์ด้วยความเคารพครับ

ก่อนจะสิ้นแสงตะวัน

กรกฎาคม เป็นเดือนเกิด ปกติผมไม่ฉลองวันเกิด เพราะตั้งแต่จำความได้ ทุก ๆ ปี มักมีเรื่องเดือดร้อนในเดือนเกิด เย็นวันหนึ่งกลางเดือนกรกฎาคม ลูกศิษย์ผมสามคน (พงษ์พันธ์ โชติกร และสุพจน์) รัไปกินข้าวมือเที่ยงที่ร้านอาหารเจ้าประจำในหมู่บ้านสัมมารุ ผมตั้งใจจะแวะบอกเจ้าของอยู่ช่อมรด (ว่าปีนี้ ผมคงไม่ได้ขับรถโฟล์กกลับกรุงเทพ เพราะยุ่งจริง ๆ ตั้งแต่งานโยธาแห่งชาติ เปิดเทอม ลูกศิษย์แนะนำว่า ปีที่

แล้วรดซ่อมใหญ่ ทั้งสี่ และเครื่อง อีกทั้งไม่ค่อยได้ใช้ น่าจะเว้นได้สักปี ฯลฯ) นึกได้ว่าวันอาทิตย์อยู่ปิด อาหารมือนั้น เป็นอาหารยอดนิยม ที่สั่งบ่อย ๆ คือชาหมูเยอรมัน โรตีสองเนื้อ และอื่น ๆ อีกสองสามอย่าง กว่าจะอ้อมก็ราวบ่ายสองกว่า ลูกศิษย์คนหนึ่งถามว่าอาจารย์อยากไปไหนต่อ ผมตอบว่า อยากไปเกาะลอย ศรีราชา อยากไปดูทะเล และถ่ายรูปลูกศิษย์ทั้งสามคน เจ็บใจเมื่อสามปีที่แล้ว ผมถ่ายรูปทั้งสามคนไว้ในยามเย็นที่แดดกำลังทอแสง (ผมชอบถ่ายรูป ช่วงเช้าแดดอ่อน และยามเย็นแดดทอแสงแบบนี้ เพราะรูปจะมีประกายแสงแดด หากจัดมุมกล้องดี ๆ ภาพจะสวยทุกรูป) แต่ภาพหายไปหมด เพราะคอมพิวเตอร์เสียกลางงานระหว่างไปประชุมสมาคมปศุสัตว์กรมศาสตร์ คราวนี้ ไม่ได้ถ่ายที่มุมเดิม แต่ได้รูปสวยกว่าเดิม โดยเฉพาะรูปที่ถ่ายจากนอกฝั่งมองเข้ามาเห็นบ้านเรือน เหมือนเมืองนอกมาก เดิมตั้งใจจะไปนั่งกินกาแฟที่สวนสาธารณะ บังเอิญทำโม่งเย็นร้านปิดไม่รับลูกค้า เสียศรัทธาจริง ๆ จึงเหลือแต่เดินไปเกาะลอย ถ่ายรูปแล้วไปหากาแฟกินที่อื่น นอกเหนือจากจิบกาแฟก็สูบบุหรี่กระมังครับ

(ซ้ายไปขวา บนลงล่าง) ๑ ถึง ๓ สามลูกศิษย์ (พงษ์พันธ์ โชติกร และสุพจน์) ทั้งสามคนเป็นหนึ่งในตัวช่วยตลอดกาล เอ้ พงษ์พันธ์ มักเป็นธุระเรื่องรับส่ง (แม้ต้องขับรถไปรับส่งไกลถึงระยอง หัวหิน หรือพิษณุโลก) ปัจจุบัน ผมฟื้นฟูร่างกายด้วยยาแผนปัจจุบันหลายขนานที่ภรรยาของโชติกรส่งไปให้ ส่วนสุพจน์ กับเพื่อนชื่อประวิทย์ ต้องเหนื่อยในการเรียงการบ้านของเด็กตามลำดับเลขที่ ช่วยกรอกคะแนน และตรวจทานความถูกต้อง เลิกสอนหนังสือเมื่อไหร่แหละจึงจะเลิกใช้งาน ๔ หินเรียงริมตลิ่ง เราเรียกเป็นภาษาวิชาการว่า Amouring fill break water ๕ ถ่ายจากนอกฝั่งมองเข้าไป คล้ายเมืองนอก รูปนี้เกือบจะมุมเดิมเมื่อสามปีที่แล้ว และ ๖ ก่อนตะวันจะลับฟ้า

จดหมายจากลูกศิษย์

มีจดหมายหลายฉบับใน เดือนกรกฎาคม การเรียนการสอนน่าจะไปได้เรื่อย ๆ หากไม่มีเรื่องของคนอื่นมาเป็นกังวล หรือเดือดร้อนใจ สุดท้าย ก็ไม่ต่างไปจากเดือนอื่น ๆ คือยังเหนื่อยเหมือนเดิม

Sun, 8 Aug 2010 23:18:44 +0700

คำขอโทษจากศิษย์ สวัสดิ์ศรีรับอาจารย์ ผมต้องขอโทษอาจารย์นะครับ ผมก็เป็นคนหนึ่งที่เข้าห้องช้าเหมือนกัน คือผมก็เข้าใจนะครับ อาจารย์ตั้งใจจะมาสอนพวกผม แต่พวกผมทำให้เสียบรรยากาศการสอน คงไม่มีอาจารย์คนไหนอยากสอนหรือกรอกรับถ้าเกิดเรื่องแบบนี้ ทำให้อาจารย์เสียเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางอีก ตรงนี้ผมก็ต้องขอโทษด้วยครับ และผมก็กลัวอาจารย์นั้นหมดกำลังใจที่จะสอนพวกผม เรื่องของปีที่แล้วผมก็เคยได้ยิน

มาบ้าง ผมยังอยากให้อาจารย์มีกำลังใจสอน ผมพยายามตั้งใจสิ่งที่อาจารย์สอน แต่ผมว่าผมได้อะไรที่มากกว่า ความรู้ในห้อง บางทีผมได้แฉ่คิด ข้อคิดต่างๆทำให้ผมมองผมเปลี่ยนไปหรือเป็นกำลังใจให้กับผม เป็นความคิดส่วนตัวนะครับ อาจารย์ครับผมเป็นคนหนึ่งนะครับที่มีชื่นชมอาจารย์ อาจารย์เป็นทั้งคนเก่งและคนดี อาจารย์ครับผมขอเป็นกำลังใจให้อาจารย์ครับที่จะพัฒนาบุคลากรที่เป็นคนดีต่อไปครับ ขอขอบคุณมากครับ โอบาส เมฆประมวล aloof@hotmail.com

สถาพรตอบ ช่างเถอะ ผมไม่ได้โกรธใคร แต่บ่อยครั้งที่อดเสียเวลา และเงินตราไม่ได้ ผมผิดเอง เพื่อนผมหลายคนบอกว่า เสียใจความเก่ง ชื่อเสียงเกียรติยศ ที่ผมมีมากกว่าเขา แต่กลับไม่ใช่ให้เกิดประโยชน์

Sun, 1 Aug 2010 00:25:44 +0700

ขอโทษครับอาจารย์คือว่าผมดีใจนะครับที่ได้เรียนกับอาจารย์อีกครั้งหนึ่ง แต่เสาร์นี้ผมรู้สึกเสียใจจริงๆครับที่พวกเพื่อนๆผมทำให้อาจารย์ไม่พอใจทั้งที่อาจารย์อุตสาหหนึ่งเครื่องบินมาสอนพวกผมแต่พวกเพื่อนๆกลับทำให้อาจารย์รู้สึกไม่อยากจะสอนพวกผม ทั้งที่ตกลงกันตั้งแต่เรียน RC แล้ว ผมก็ต้องขอโทษอาจารย์แทนพวกเพื่อนๆผมด้วยนะครับ แต่ยังไงผมก็ยังอยากเรียนกับอาจารย์อยู่นะครับ และขอขอบคุณอาจารย์ที่มาสอนผมถึงพิษณุโลก และผมก็ให้อาจารย์มีความสุขภาพแข็งแรงไม่เจ็บไม่ไข้ขอบคุณครับ อิศรพงศ์ ชาวพวง itsaraphong_9567@hotmail.com

สถาพรตอบช่างเถอะ ผมไม่ได้โกรธใคร แต่บ่อยครั้งที่อดเสียเวลา และเงินตราไม่ได้ ผมผิดเอง เพื่อนผมหลายคนบอกว่า เสียใจความเก่ง ชื่อเสียงเกียรติยศ ที่ผมมีมากกว่าเขา แต่กลับไม่ใช่ให้เกิดประโยชน์

Sat, 31 Jul 2010 16:08:18 +0700

สวัสดีครับอาจารย์ ผม ณรงค์ฤทธิ์ นะครับ ต้องขอโทษอาจารย์ด้วยนะครับที่ตัวผมหรือเพื่อนๆมารยาทไม่ดีในห้องเรียน จึงทำให้อาจารย์รู้สึกไม่ดี เป็นบาปกับพวกผมจริงๆครับทั้งที่อาจารย์ตั้งใจมาสอนแต่พวกผมกลับปฏิบัติตัวกันแบบแยๆ ต่อไปพวกผมจะปรับปรุงตัวให้ดีขึ้นนะครับ หวังว่าอาจารย์คงให้ออกาสกับพวกผมนะครับ สวัสดีครับ รัก และเคารพ ณรงค์ฤทธิ์ มณีโชติ wanted_life100@hotmail.com

สถาพรตอบ คนทำผิดมักไม่รู้ตัว ผมแยเองแหละ เจ็บแล้วไม่จำ เสียใจค่าเครื่องบินมาก ๆ พรุ่งนี้ผมจะไปทำสังฆทานครับ

Tue, 27 Jul 2010 06:01:48 +0700

กราบเรียนอาจารย์สถาพร โภคา ที่เคารพ ครับ กระผมนายวัชรวีร์ วัฒนาดิลกุล นักศึกษาภาควิชาวิศวกรรมโยธา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีที่ ๔ กระผมได้เขียนอีเมลถึงอาจารย์เป็นครั้งแรก ถ้าคำพูดใดไม่ถูกต้อง กระผมต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย ผมอยากเล่าเรื่องราวตอนที่ผมได้ไปฝึกงานเมื่อช่วงเดือนมีนาคม-พฤษภาคม2553 ให้อาจารย์ได้รับทราบบางเรื่อง คือผมได้ไปฝึกงานที่บริษัท เอพซิลอน จำกัด ช่วงแรกผมรู้สึกท้อใจกับคำพูดที่ว่า "มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีด้วยหรือ" แต่พอฝึกงานไปได้ระยะหนึ่ง ก็มีพี่ที่ทำงานในบริษัทมาถามผมว่ารู้จักอาจารย์สถาพรไหม พอผมได้ยืนยันเท่านั้นแหละครับ ผมดีใจมากที่มาถามผมแบบนี้ ผมเลยตอบไปอย่างภูมิใจว่า "รู้จักครับ ผมเป็นลูกศิษย์ของอาจารย์ครับ" ผมฝึกงานเกี่ยวกับการคำนวณ ออกแบบระบบระบายน้ำของศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้า อ่าเภอเชียงของ จังหวัดเชียงรายผมได้รู้เกี่ยวกับระบบระบายน้ำฝนเป็นส่วนใหญ่ และได้คำนวณ ออกแบบงานนั้น ผมก็เลยคิดจะกลับไปอยู่ที่บริษัทนั้น แล้วผมจะขอทางบริษัทไปเป็นวิศวกรภาคสนามในส่วนของ consult ของงานนี้(ถ้าได้สร้างจริงนะครับ) เพราะว่าตอนที่ผมฝึกงานเสร็จ ฝั่งจะเป็นเล่ม Draft Final ครับ ผมอยากถามอาจารย์ว่า วิศวกรภาคสนามนั้นต้องใช้ความรู้ด้านใดบ้างครับ(ในส่วนของ consult) แล้วมันจะต่างจากที่ผมได้ไปฝึกงานออกแบบมากน้อยเพียงใดบทบาท

หน้าที่มีอะไรบ้าง อาจารย์ช่วยตอบผมด้วยนะครับ แล้วผมมีความคิดว่าจะเรียนต่อปริญญาโทด้าน Transportation ครับ อาจารย์ช่วยชี้แนะด้วยครับ กราบขอบพระคุณอย่างสูง นายวัชรวีร์ วัฒนาดีลกุล นักศึกษาคณะวิศวกรรมโยธา kok_themonster2003@hotmail.com

สถาพรตอบ เป็นธรรมดาที่เกือบทุกคน ที่ประทับใจหรือมีความทรงจำกับที่ฝึกงาน อยากกลับไปทำงานที่เดิม ความเป็นจริงขึ้นกับหลายปัจจัย เช่น ความต้องการของบริษัทในเวลานั้น หรือโอกาสของเราเอง ที่อาจไปพบ งานที่น่าสนใจกว่า ดังนั้น อย่าไปตั้งความหวังอะไรไว้มาก ผมกลับไปทำงานที่บริษัทที่เคยฝึกงาน ก็ผิดหวัง และย้าย อาจเป็นเพราะช่วงนั้นวิกฤติเศรษฐกิจไม่ค่อยมีงานให้ทำ จบใหม่ ๆ ภายในเวลาสองสามปี ควรทำงานให้มาก ๆ โดยเฉพาะคนที่อยากทำงานออกแบบ หรือเป็นผู้ควบคุมงานควรต้องรู้ก่อนว่า งานทำอย่างไร เพราะวิศวกรภาคสนามต้องใช้ความรู้เกือบทุกด้าน ตั้งแต่สำรวจ ประมาณราคา การบริหารจัดการ งานก่อสร้าง บัญชี การเงิน และวิชาออกแบบ ซึ่งเป็นงานที่ต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เช่น งานชั่วคราว นั่งร้าน ค้ำยัน หรือการแก้ไขปัญหาโครงสร้าง หากเป็นผู้ควบคุมงาน ก็ต้องรู้มากกว่าผู้ก่อสร้างโดยเฉพาะเรื่องกรมอนาคต วางแผน และแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยหลักว่า คนควบคุม หรือกำกับดูแล ต้องมองไกล มองลึกกว่า คนที่กำลังก้มหน้าก้มตาทำงาน เหมือนโค้ช หรือพี่เลี้ยง ที่ต้องมองเห็น อะไรต่ออะไร มากกว่านักกีฬา เรียนวิศวกรรมขนส่ง ความมองอนาคต การทำงาน ก่อนเรียน (ผมว่า) ผมเป็นคนหนึ่งที่เรียนจบมาแล้ว ไม่มีงานให้ทำ เลยเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาจนเป็นปัจจุบัน ซึ่งก็ไม่ว่าตัวเองเป็นอะไร อีกอย่างขณะนั้นผิดหวังคนในวงการ เลยพาลทำให้คิด หรือรู้สึก ว่า คนในวงการนี้ บางคน คับแคบ ไร้สาระ เมื่อได้กลับไปเรียน จึงไปเรียนอย่างอื่น สวัสดิ์ครับ

Tue, 27 Jul 2010 11:09:31 +0700

กราบเรียนอาจารย์ที่เคารพครับ ผมตั้งใจจะส่งหาอาจารย์ตั้งแต่เมื่อคืน แต่กว่าจะได้วางมือจากงานที่ทำก็ปาเข้าไปตีสี่เกือบตีห้าแล้วครับ เพราะดันเตือนหน้าผมมีแข่งขันจักรยานหุ่นยนต์รอบสุดท้าย และสัปดาห์นั้นก็ไปตีห้าส่งงานของวิชาที่ผมได้ลงเรียนไว้ทั้งงานกลุ่มและงานเดี่ยว อีกทั้งยังต้องอ่านงานวิจัยที่เกี่ยวกับหัวข้อที่ผมจะทำอีก อาจารย์ว่าผมควรจะเรียกช่วงนี้ว่าเป็นช่วงขาขึ้นหรือขาลงของชีวิตดีครับ ฮ่า ๆ ๆ ตอนกลางเดือนนี้ที่ผ่านมา ผมได้เดินทางไปงานบวชของพ่อผมเองครับ มีรูปมาฝากอาจารย์ด้วยแต่เสียดายเวลามีน้อย เพราะต้องไปกลับภายในวันเดียว น่าเสียดายที่ผมกะไว้ว่าจะถ่ายรูปปราสาทกุกาสิงห์ และปราสาทที่อยู่แถว ๆ ละแวกนั้นมาฝากอาจารย์ แต่พอเอาเข้าจริง ๆ ก็เลยไม่ได้ถ่ายเลยครับ ก่อนที่พ่อผมจะบวชท่านได้พูดคำหนึ่งกับผม ซึ่งตามปกติแล้วผมกับพ่อก็ไม่ค่อยได้คุยอะไรกันมากตั้งแต่เด็กแล้วครับ คงเป็นตามนิสัยผู้ชายที่ไม่ต้องพูดอะไรมาก ส่วนมากจะมีแต่แม่ที่อบรมและบ่นทุกวัน พ่อพูดที่เล่นที่จริงประมาณว่า ท่านส่งได้แค่นี้แหละ เพราะท่านว่านี่ก็ใกล้ถึงฝั่งแล้ว ที่เหลือก็ให้ผมใช้ความสามารถที่สะสมมาว่ายน้ำขึ้นฝั่งเอง คงไม่ใช่เรื่องยากเท่าไร ท่านนั้นแหละครับผมคงไม่ต้องบรรยายความรู้สึกอะไรอีกต่อไปในตอนนั้นได้แต่กลืนน้ำตาไว้แต่ก็ไม่อยู่ ผมตีใจที่พ่อบวชและอยู่อย่างนี้ครับ ท่านเหนื่อยมามากแล้วทำทุกอย่างทุกอาชีพเพื่อครอบครัว อยู่มาแล้วเกือบทุกจังหวัดในประเทศ นี่แหละครับฮีโร่ของผมหาใช่พวกยอดมนุษย์แปลงกายไม่ ทำายนี้ เนื่องในวันครบรอบวันเกิดของอาจารย์ ผมขอให้อาจารย์มีความสุขอาจารย์ดูแลสุขภาพด้วยนะครับ และขอให้มีความสุขมาก ๆ นะครับ สวัสดิ์ครับเอกลักษณ์ จันทะบุตศรี eakkaluk_88@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ ขอขอบคุณที่ไม่ลืม คิดถึงแกเสมอแหละ ไม่มีคนทำบุญชัทธิโพล์ให้แล้ว ทั้งค้างตั้งแต่แกทำให้คราวโน้นแหละ

Tue, 27 Jul 2010 23:58:57 +0700

สุขสันต์วันเกิดครับ กราบเรียนอาจารย์สถาพรที่เคารพ ในวันคล้ายวันเกิดอาจารย์ ผมก็ขออวยพรให้อาจารย์มีสุขภาพแข็งแรง สมปรารถนาทุกประการครับ ระลึกถึงพระคุณอาจารย์เสมอครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง
วัชระ สุระวงศ์ Watchara Surawong watchara2000@gmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณครับ ขอคุณที่จดจำเสมอมา รามคำแหง เขียนผิต ที่ถูกต้องสะกดแบบนี้ครับ
Ramkhamhaeng ตามนามสงเคราะห์ ใช้ "KH" ครับ เช่น Nakhon Sawan หรือ Nakhon Ratchasima หรือ
Nakhon Sri Thammarat หรือ Khon Kaen

Tue, 27 Jul 2010 20:00:51 +0700

วันเกิดอาจารย์ สถาพร โภคา สวัสดิ์ครับอาจารย์ วันนี้อายุของอาจารย์ก็คงเพิ่มขึ้นอีก 1 ปีแล้วนะครับ ผมไม่
รู้ว่าจะหาของขวัญอะไรมาให้อาจารย์ดี ผมมีแต่ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี ที่มีต่ออาจารย์ ขอคุณครับ
สำหรับคำพูด หรือคำแนะนำดีๆที่อาจารย์ได้บอกได้สอนผม และผมก็จะทำหน้าที่ของผมให้ดีที่สุดครับ
สุดท้ายนี้ ผมก็ให้อาจารย์ มีสุขภาพแข็งแรง ไม่มีโรคร้ายไข้เจ็บ มีความสุขในการทำงานทุกอย่างอย่างนะครับ
ด้วยความเคารพ อย่างสูง จักรพงษ์ ทองเหลือง jak_30691@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอขอบคุณครับ ขอคุณพระคุ้มครองให้เรียนจบไว ๆ ได้งานดี ๆ มีชีวิตที่มีความสุขสมปรารถนา
ครับ

Tue, 27 Jul 2010 22:56:36 +0700

มีความสุขมาก ๆ นะครับ สวัสดิ์ครับอาจารย์ วันนี้เป็นวันเข้าพรรษาและผมก็ได้ไปทำบุญมาครับ เลยนึกขึ้นได้ว่า
วันนี้ตรงกับวันคล้ายวันเกิดของอาจารย์ ผมจำวันเกิดของอาจารย์ได้ครับ ผมขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์อวยพรให้อาจารย์
มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ที่พึ่งของ นักศึกษา ตลอดจน คณาจารย์ และคณะ
วิศวกรรมศาสตร์ ตลอดไป ครับ รักษาสุขภาพด้วยนะครับ ด้วยความเคารพ ธิติพัฒน์ แสน
ศักดิ์ ziege_of@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอขอบคุณครับ ผมมีของขวัญให้ครับ บอกที่อยู่ จะส่งไปให้ ไม่มีราคา แต่รับรองหายากมาก

Tue, 27 Jul 2010 01:50:00 +0700

ไม่มีอะไรมากครับ

วันนี้วันเกิดใครก็ไม่รู้ ที่ท่านเป็นทั้งครูและพ่อของผม
หลายครั้งที่ผมแอบชื่นชม ว่าคุณครูของผมมันเก่งจัง

สุขสันต์วันคล้ายวันเกิดครับคุณครู ขอให้คุณครูมีความสุขมาก ๆ นะครับ
ขอให้โรคร้ายอย่าได้เบียดเบียนคุณครู อยู่กับลูกศิษย์ไปนาน ๆ นะครับ วันเกิดของคุณครู ผมก็ไม่มีอะไรมา

มอบให้แก่คุณครู มีเพียงข้อความสั้น ๆ สองสามประโยคแค่นั้นเองครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง สมัชชา สห
มะคะผล top_takachi@chaiyo.com

สถาพรตอบ ขอบคุณสมัชชาครับ ได้ภาควิชาที่อยากได้สมหวังแล้ว ตั้งใจเรียนนะ เรียนเป็นไงบ้าง

Date: Sun, 18 Jul 2010 19:57:12 +0700

สุขสันต์วันเกิดครับ

อัญเชิญเทพบนสวรรค์ทุกชั้นฟ้า

ประสิทธิ์สถาพรชัยให้สุขศรี

ขอให้ท่านอาจารย์มี

สุขเกษมเปรมปรีดิ์ทุกวัน

สรรพโภคโรคร้ายให้หายหมด

เกียรติยศพร้อมพรังบันดาลขวัญ

เกียรติศักดิ์พูนเพิ่มเสริมชีวิต

สบสุขสันต์วันเกิดเทอญ

สุขสันต์วันเกิดล่วงหน้าครับท่านอาจารย์ kawin_lek@hotmail.com

สถาพรตอบ ขอบคุณเล็ก กวิน ครับ ที่ไม่เคยลืม ขอคุณพระคุ้มครองให้กวินเรียนจบไว ๆ มีชีวิตที่เปี่ยม
ความสุข และโชคดีตลอดไปนะครับ สถาพร

23 Jul 2010 09:06:26 +0700

สวัสดิ์คะ อาจารย์ ไม่ได้เมลล์หาอาจารย์มานานมาก แต่ก็ยังรู้ความเคลื่อนไหวอาจารย์ผ่านทางเวปเสมอค่ะ
สุขภาพยังน่าห่วงเหมือนเดิมใช่ไหมคะ ก็เห็นอาจารย์เดินทางไปโน่นมานี่ตลอดเวลา แทบหาเวลาว่างไม่ค่อย
ได้ พักผ่อนก็น้อย อากการป่วยไข้ก็เลยไม่หายซะที ยังไงก็หาเวลาพักบ้างนะคะ เห็นอาจารย์เหนื่อยมาเยอะแยะ
ยังไงก็ขอให้อาจารย์สุขภาพแข็งแรงค่ะ เป็นห่วง ตั้งแต่จบมาเกือบ 5 ปีแล้วมั้งที่ไม่ได้กลับไปอุบลอีกเลย
เพราะหน้าที่ต้องรับผิดชอบค่ะ แต่ก็ยังระลึกถึงอาจารย์เสมอ อาจารย์คะ อาจารย์ธรรมนุญ เฮงขมิ้มกุล รุ่นน้อง
อาจารย์ที่เรียนด้วยกันที่ เอไอที ผากความคิดถึงมาหาอาจารย์คะ อาจารย์ธรรมนุญ ชมอาจารย์เสมอว่าเก่ง
มากตอนเรียนเอไอที (ถึงตอนนี้ก็ยังเก่งคะ เห็นด้วย อี้) ก็ตอนนี้หนูเรียน ปริญญาโทบริหารก่อสร้างที่พระ
นครเหนือ และอาจารย์ธรรมนุญก็เป็นอาจารย์สอนที่นั่นมีเรื่องฝากนิดหนึ่งคะ วานฝากบอกอาจารย์ทด้วยว่า
หาเวลาว่างเปิดอ่านเมลล์บ้าง เมลล์ไปหาแต่ไม่เคยได้ตอบกลับมาสักที ติดต่ออาจารย์ทไม่ได้เลยคะ
สุดท้าย หาเวลาว่างพักผ่อนบ้างนะคะ เป็นห่วงคะ ป.ล. ไม่ต้องลงใน X-File นะคะ

สถาพรตอบ ขอบคุณที่มียังเป็นห่วง เรื่องอาจารย์ท ที่แรกกูจะไม่รับฝาก แต่ทีหลังกูบอกแล้ว เห็นเขาเฉย
ๆ เพราะกูบอกตอนเขานั่งหลับ ส่วนเรื่องที่มียขอร้องว่าอย่าเอาลงเอ็กไฟล์ ตกลงกูเอาลง แต่ไม่ได้บอกชื่อ คน
รู้จักคงเดได้หรือกว่าใคร ขอให้เรียนจบไว ๆ มีอนาคตดี ๆ ตั้งใจฝัน

Date: Fri, 11 Jun 2010 02:25:04 +0700

กราบเรียน อาจารย์สถาพร โภคา หนูชื่อปริษา พันธุ์พัฒน์ คะ หนูเป็นลูกศิษย์จาก มน. คะ หนูเพิ่งจบปีนี้มี
โอกาสได้ทำงานอยู่หน้างานเกี่ยวกับการเก็บรายละเอียดก่อสร้างโรงแรมคะ เพราะใกล้จะเสร็จสมบูรณ์แล้วคะ
หนูมีปัญหาในการทำงานจะรบกวนขอคำแนะนำจากอาจารย์คะ อาคารหลังนี้สร้างมาสองปีคะอาจารย์ เป็น
อาคารสามชั้น ดินที่ตั้งเป็นดินถมคะ ใช้เสาเข็มห้าตัน ตอกลึกห้าเมตร ด้านหลังอาคารเป็นคลองเล็ก ๆ
คะ ตัวอาคารตอนนี้อยู่มีการทรุดตัวอยู่คะ ส่วนโครงสร้างมีการใช้โฟมมาเชื่อมต่อระหว่างคานกับผนังคะ สิ่ง
ที่หนูสงสัยคือ ตอนนี เกิดรอยร้าวระหว่างปูนกับโฟมคะ หนูควรจะสกัดออกแล้วฉาบใหม่หรือปล่อยให้แห้งแล้วใช้
ช่างสีเก็บรายละเอียดโดยไม่ต้องสกัดคะ หรือมีวิธีอื่นที่เค้านิยมใช้กันรึเปล่าคะอาจารย์ อาคารหลังนี้มีรอยร้าว
เกิดขึ้นเยอะมากที่ชั้นสามคะ หนูส่งภาพประกอบไปด้วยนะคะ คณงานที่นอนเฝ้าเค้าเล่าให้หนูฟังว่าเคยได้ยิน
เสียงปูนลั่นและมากกว่าสองครั้งที่เค้าได้ยินแล้วเค้าบอกว่ารู้สึกได้เลยว่าตัวอาคารลั่น ปัญหาแบบนี้เป็นปกติ

ที่เจอทุกอาคารรีเปล่าค่ะ อนาคตอาคารหลังนี้จะฟังใหม่ค่ะอาจารย์ แล้วถ้าจะแก้ไขให้ดีที่สุดควรทำอย่างไรคะ การใช้โฟมนำมาทำแบบนี้เหมาะกับอาคารแบบไหนคะ และถ้าเลือกใช้มีข้อควรระวังรีเปล่าค่ะ สุดท้ายนี้หนูขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยให้อาจารย์มีสุขภาพที่แข็งแรงนะคะ ด้วยความเคารพอย่างสูง ปรีชา พันธุ์พัฒน์ ป.ล. มีภาพท่อนที่ขวางอาคารอยู่หนูจำได้ว่าตอนเรียนอาจารย์บอกว่าหากภาพแบบนี้ไม่เจอหนูเลยแนบมาด้วยนะคะ เพราะที่หนูทำงานมีพอดีค่ะ เป็นเหมือนที่อาจารย์บอกในห้องเรียนเลยคะบริษัทไฟฟ้าเค้าจะทำบันไดเดินข้ามให้ค่ะ cheagporr@hotmail.com

สภาพรตบ ต้องแก้ที่โครงสร้าง ซึ่งเป็นต้นเหตุ, My reply is attached herewith

คั้นผนัง และห้องคานด้วยแผ่นโฟม เพื่อให้แยกส่วนกัน ผนังทรุดตัว ซึ่งน่าจะเกิดเพราะคานแอ่นตัวอย่างมาก จึงเกิดช่องว่าง หากเสริมเหล็กโดยเสียบจากใต้ห้องคานยึดกับผนังก่อ ผนังทรุดตัวตามองค์อาคาร ก็จะเกิดผลเช่นเดียวกัน หากแต่อาจจะยังมีเหล็กเสริมยึดไว้ไม่ให้พังได้ง่าย ๆ

รอยแตกแสดงว่า ผนังน่าจะเกิดแรงดึงตามทิศทางลูกศร แปลว่า เสา หรือฐานรากด้านซ้าย น่าจะทรุดตัวมากกว่า ด้านขวา

รอยแตกแสดงว่า ผนังน่าจะเกิดแรงดึงตามทิศทางลูกศร แปลว่า เสา หรือฐานรากด้านขวา น่าจะทรุดตัวมากกว่า ด้านซ้าย พร้อม ๆ กันนั้น คานก็ค้งแอ่นตัวอย่างมาก จนเกิดช่องว่างระหว่างผนังกับใต้ห้องคาน

ปกติท่อร้อยสายไฟนอกอาคาร น่าจะเป็นท่อแบบแข็ง (RSC) เช่นสองท่อบน แต่เหตุใดจึงมีท่อแบบ อ่อน หรือท่อแข็งปานกลาง (EMT or IMC)

Date: Sat, 10 Jul 2010 15:07:54 +0700

คำถามเกี่ยวกับ บทบาทของวิศวกรโยธา สวัสดิ์ศรีครี้อาจารย์สถาพร ผมภักตร์ภูมิกับ ขณะที่ผมเก็บเอกสารต่างๆ และรวมเล่มเซอร์ไว้เป็นองค์ความรู้ในแฟ้ม ผมอ่านเจอเอกสาร"การอบรมความรู้เพื่อพัฒนาอาชีพวิชาชีพวิศวกรรม ครั้งที่ ๒ ณ ไบเทคบางนา ปี ๒๕๕๒ ของท่านอาจารย์ปริญญา ศุภศรีใน Power Point ทางเลือกด้านสายอาชีพ" ของวิศวกรโยธา ท่านได้ให้ความเห็นโดยสรุปไว้ว่า วิศวกรสนาม: ซ้ำซาก ประมาธ ราคา: มันคง ควบคุมต้นทุน: ไม่มีคู่แข่ง ควบคุมคุณภาพ: หางานยาก ออกแบบ: ไม่มีงาน วิศวกรควบคุม: ? บริหารโครงการ: ทำหาย สัญญา: สูดยอด วางแผนงาน: เฉพาะบริษัทใหญ่ ธนาคาร หรือสินเชื่อ: ไนฟ์นั้ ไปนอก: รายได้ดี

๑) ผมไม่เข้าใจหัวข้อดังกล่าว และเรียนถามอาจารย์ว่า บทบาท และหน้าที่ของวิศวกร ที่ทำงานเกี่ยวกับ "ควบคุมต้นทุน สัญญา ธนาคาร หรือสินเชื่อ" เป็นอย่างไรครับ ?

๒.) มีบทความหนึ่งที่ผมเคยอ่านเจอ และยังคงสงสัยเกี่ยวกับการเถียงกันว่า ควรทำงานแบบไหนก่อน" ระหว่าง ฝ่ายออกแบบ และ ควบคุมงานภาคสนาม" จึงจะมีพัฒนาการที่ดีและรวดเร็วเพื่อต่อยอดทางวิชาชีพ อาจารย์มีความเห็นอย่างไรครับ เพราะเหตุใดครับ ?

ปล. หากสงสัยอะไร ผมจะทยอยเขียน (กระซิบ) มาถามอีกครั้ง รักษาสุขภาพด้วยครับอาจารย์ ระลึกถึงคำสอนอาจารย์อยู่เสมอครับ รักและเคารพภักตร์ภูมิกับ m.pattarawut@gmail.com

สถาพรตอบหายไปนานเลยนะ ตอบคำถาม ดังนี้ ปกติการจัดการงานก่อสร้าง ก็เหมือนกับการจัดการทั่ว ๆ ไป คือมี ๔ องค์ประกอบ ๑ องค์การ นโยบาย และแผน (Organizing, policy & plan) ๒ การนำ (Leading - เราจึงต้องการ Project Manager มาทำให้ทีมงานลงมือทำงานตามนโยบาย และแผน) ๓ การติดตาม และตรวจสอบ (Monitoring & auditing) การติดตามนั้นติดตามความก้าวหน้า และผลสัมฤทธิ์ตามแผน สัญญา เวลา และงบประมาณ แต่การตรวจสอบก็มุ่งดูเป็นจุด ๆ คือจุดที่คาดว่าจะเกิดปัญหาของปัญหา ซึ่งก็จำเป็นต้องใช้เครื่องมือ หรือวิธีในการตรวจสอบ นอกจากเฝ้าติดตาม และตรวจสอบแล้ว ควร สนับสนุน (Support) ให้การทำงานเป็นไปตามนโยบายและแผน ดังนั้น ปัจจุบันเราจึงได้ยินคำว่า CEO ซึ่งเปรียบแล้วก็คงคล้าย กลองกลางตัวสารพัดประโยชน์ของทีมฟุตบอล หรือวอลเลย์บอลแหละ ที่ต้องวิ่งไปวิ่งมาทั่วสนาม ทำแทบทุกหน้าที่ ๔ การควบคุม (Control) ให้งานเป็นไปตามนโยบาย แผน งบประมาณ และสัญญา จะสำเร็จ หรือไม่ก็จะต้องมีการ ประเมิน และรายงาน (Evaluating & reporting) เราต้องควบคุมต้นทุน (ผู้ก่อสร้าง) หรืองบประมาณ (นายจ้าง) ไม่ให้บานปลาย หากไม่แล้ว งานก็จะไม่สำเร็จ เข้าใจแล้วใช่ไหมว่า ใครที่ทำงานเหล่านี้ได้ ค่าจ้างย่อมแพง และหาคู่แข่งยาก

ส่วนอีกคำถามหนึ่งว่า ควรทำงานแบบใดก่อน" ระหว่าง ฝ่ายออกแบบ และ ควบคุมงานภาคสนาม" จึงจะมีพัฒนาการที่ดีและรวดเร็วเพื่อต่อยอดทางวิชาชีพ อาจารย์มีความเห็นอย่างไรครับ เพราะเหตุใดครับ ? ตอบว่าไม่แน่นอนตายตัวหรอก แล้วแต่คน แล้วแต่โอกาส หรือดวงดาว เพราะน้อยคนคงจะเลือกได้ บางคน สละผมก่อนแปร่งฟัน บางคน สละผมพร้อมแปร่งฟัน และถูสนับ (ทหาร หรือรด. ก็ถูกฝึกแบบนี้ใช้ใหม่) แต่

รวม ๆ แล้ว บางที ทั้งสามกรณี ก็อาจใช้เวลาในห้องน้ำพอ ๆ กัน จับควายไปไว้ในนาโดยที่ไม่มีขานาไปจับคันไถ นักก็คงไม่ถูกไถหรือครีบ รถไถที่มีคนขับ แต่ไม่มีน้ำมัน ก็ไถนาไม่ได้ อาจแพ่แรงควาย และแรงขานา นักมวยบางคนชกสามครั้งได้แชมป์โลก แต่บางคนอุ่นเครื่องสามสิบครั้ง แชมป์โลกก็ไม่เคยได้ชิงสักที ตอบแบบนี้ว่าไรใหม่ครับ เพราะมันเป็นความจริง ว่าง ๆ เขียนมาอีกนะ ตอบ แต่อาจช้าหน่อย สวัสดีครับ

Date: Tue, 20 Jul 2010 11:29:04 +0000

ช่วยชี้แนะที่ครับ สวัสดีครับ ตกลง อาจารย์จะไม่รับ ตำแหน่งหรือครับ ทำไม อาจารย์ ถึงไม่ยอมรับ ผมว่านะครับ ถ้ามี ข้ออื่นเพิ่มผมก็ไม่รู้จะครับ แต่ในขณะนี้ทุกคนก็ต่างมองว่า อาจารย์ เหมาะสมที่สุด ผมก็ยังจะสามารถบริหารงานกับ ทีมงานชุดเก่า ๆ ได้ดี กว่าคนอื่น แต่ก็น่าเห็นใจ อาจารย์ นะครับ ที่คงต้องคิดกับเรื่องนี้ ผมอยากรู้วิธีคิดของ อาจารย์จึงเลยครับว่า อาจารย์จะแก้ปัญหา (เรื่องนี้คงถือว่าเป็นปัญหา นะครับ) กับเรื่องนี้อย่างไร เพราะผมเห็นเวลาอาจารย์พูด เวลาอาจารย์คิดไม่ค่อยเหมือนชาวบ้านเขาคิด ถ้าพูดกัน ส่วนเรื่องที่ผมขอปรึกษาเรื่อง วิชาเมคคานิคอะครับ อ. ที่ว่าผมเข้าเรียนทุกคาบ ส่งงานทุกชิ้น ไม่ค่อยเข้าใจเนื้อหา เท่าที่ควร ผมควรทำยังไงครับ หลังจากผมสอบแล้วคณะเนน ออกมาได้น้อยครับ ควร Drop ใหม่ครับ *แต่ความคิดผมนะครับ ผมก็ไม่อยากให้อาจารย์ได้เป็น อธิการบดี หรือครับ เพราะคนที่มีแนวคิดแบบ อาจารย์น่าจะจะต้องอยู่ให้ความรู้หรือแนวคิด หรือเป็น ตัวอย่างให้กับ อนาคตของชาติต่อไปมากกว่า นะครับ เพราะ อาจารย์มี Aura ความเป็นครู อยู่เต็มตัวครับ ทุกคนรู้สึกได้ ไม่น่าจะต้องไปนั่ง อยู่ในห้องผู้บริหารอย่างเดียวนะครับ .. (ความคิดเด็ก ๆ นะครับ) และผมอยากทราบว่า อาจารย์สนใจเรื่องประวัติศาสตร์หรือเปล่าครับ ขอขอบคุณครับ ด้วยความเคารพอย่างสูง เฉลิมพร ดำรงเชื้อ toom_jap@hotmail.com

สถาพรตอบ ผมจบ ตรี โท เอก ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ (๒๕๒๘ ๒๕๓๐ ๒๕๔๐) ต้องเดินทางาน ทั้งที่เรียนดี บางเวลาต้องนั่งอยู่ในบริษัทเฉย ๆ เพื่อรองาน ทุกครั้งที่เขาใช้งาน ผมจะดีใจว่า เขาคงไม่ไล่ผมออก หรือเลิกจ้างมีงานก็ต้องมีปัญหา หากไม่มีปัญหา เขาจะจ้างเราไปให้เปลืองเงินทำไม เขาจ้างเราไปแก้ปัญหา (Problem solver) ไม่ใช่สร้างปัญหา (Problem creator) ดังนั้น มีปัญหาต้องอดทนแก้ปัญหา คิดว่า เพราะมันเป็นอาชีพผมทำงานเป็นวิศวกรในบริษัทเอกชนมากกว่า ๒๐ ปี รู้ว่าบางครั้ง ต้องเอาอกเอาใจนายเรา เอาใจผู้จ้างซึ่งเป็นเอกชน มีเงิน แต่บางคนอยากได้ของถูก ดี เร็วบางคนก็ใจดี จ่ายไม่อั้น และให้เกียรติวิศวกรต้องทำงานให้กับหน่วยงานรัฐ ข้าราชการบางคนดี นากราบไหว้ หลาย ๆ คนอยากให้อายุยืน ๆ เสีย ผมจึงรู้ว่า ประเทศชาติต้องการคนอีกมาก โดยเฉพาะคนดี ทำงานคนเดียวรับผิดชอบตัวเอง อิ่ม มีเงิน มีความสุข แต่ถึงวันหนึ่งผมก็รู้ว่า เงินไม่ใช่ทุกสิ่งทุกอย่าง ผมช่วยประเทศชาติมามาก หากจะช่วยต่อไป คงแก้ไขเปลี่ยนแปลงผู้ใหญ่ หรือคนที่โต ๆ แล้วไม่ได้ หากจะทำก็ต้องบ่มเพาะคนรุ่นใหม่ ให้เขาอย่าทำสิ่งผิดพลาดเลวร้าย อย่างเช่นที่ผู้ใหญ่เคยทำไว้ ด้วยเหตุนี้ ผมจึงคิดไม่ค่อยเหมือนใคร แต่เชื่อว่าเป็นการคิดในโลกแห่งความจริง ผิดหรือถูกที่ผ่านมาก็คือคำตอบ หากผิด ผมคงตายไปแล้ว หรือไม่ได้เป็นอย่างทุกวันนี้ สมัยเรียนผมมีวิชาที่ไม่ชอบ และเรียนไม่รู้เรื่อง ผมทำได้แค่ พยายาม ๆ ๆ ๆ ๆ เกาะติดมัน ทั้งที่เบื่อมาก ถ้ามอาจารย์ ถ้ามเพื่อน จนเขาอาจรำคาญ ทำแบบฝึกหัด ข้อสอบ แล้วก็ผ่านไปแบบพอใช้ แปลกแต่จริง ผ่านไปแล้ว จนทุกวันนี้ ผมกลับรักวิชาเหล่านั้น เพราะมันเป็นสิ่งหล่อหลอมให้ผมอดทน ทนแม้กระทั่งสิ่งที่เราไม่ชอบ ไม่รู้เรื่อง จนอยู่กับมันได้ ทุกวันนี้ผมเกลียดใคร ผม ก็อยู่ใกล้ ๆ คนนั้น อยู่จนเขาต้องเป็นฝ่ายไป ไม่ใช่ผมหรือคนอื่นที่คุมสอบเสร็จ ผมจะกลับไปทีกรุงเทพฯ เพราะพรุ่งนี้มีสอนหนังสือ จะกลับมาคุมสอบต่อเช้าวันศุกร์นะครับ โชคดีครับ

Date: Fri, 16 Jul 2010 13:31:07 +0000

ช่วยชี้แนะทีครับสวัสดิ์ครับ อาจารย์สถาพร โภคา ผมก็เป็นลูกศิษย์อาจารย์ที่ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีนี้แหละครับ ตอนนั้นผมขึ้นปีสองแล้ว ปัญหาผมคือ เหมือนผมไม่ค่อยมีกำลังใจ ไม่ฮึดเลยครับ แต่ก่อนผมฮึดนะครับ ตอนที่เรียนกับ อาจารย์ ดูแล้วอยากเป็นอยากทำตาม แต่เดี๋ยวนี้มันเหนื่อยๆครับ แต่ปัญหาที่ไม่ได้มีเรื่องอื่นนะครับ เหล่าไม่คอนกิน บุหรี่ไม่สูบ ไม่รู้ผมเป็นอะไรครับ แต่ก่อนสังคมผม ผมเคยได้รับความสนใจเป็นจุดเด่น ผมทำทุกอย่าง (ในทางที่ดีนะครับ) ตั้งแต่มาอยู่ที่นี่ ดูเหมือนตัวเอง ไม่มีประโยชน์ยังงี้ๆ อยู่อะครับ ผมท้อจ้ครับ ช่วยชี้ทางสว่างให้ผมทีครับ ท่านอาจารย์ ขอบคุณครับ toom_jap@hotmail.com

สถาพรตอบ เชิญวะไปคุยกับผมสิขอรับ

Date: Sun, 11 Jul 2010 19:21:44 -0700

ขอให้อาจารย์หายเร็วๆและมีสุขภาพดี แข็งแรง นะครับ ได้รับแล้วครับ ขอขอบคุณมากครับ จิระศักดิ์ อักษรกาญจน์ jirasak_mut@yahoo.com

สถาพรตอบ อ้าว หรอกหรือครับ ผมมีอีกเล่มจะให้ แต่ยังไม่มียาเซ็น แล้วจะให้พี่เขาเซ็น แล้วส่งให้ อัจฉานหน่อยนะครับ เพราะไม่ค่อยได้เจอพี่เขา

Date: Wed, 14 Apr 2010 22:36:12 -0700

ขอให้อาจารย์หายเร็วๆและมีสุขภาพดี แข็งแรง นะครับ ขอให้อาจารย์ไม่เป็นอะไรนะครับ ขอให้หายดีมีสุขภาพดี แข็งแรง ครับ ที่อยู่ผม จิระศักดิ์ อักษรกาญจน์ ๑๔ / ๖๓ เปรมสิริบุตติก พาร์ค อาคาร E ถนนประเสริฐมุนิก แขวงเสนานิคม เขตจตุจักร กทม ๑๐๙๐๐ รีกและเคารพอาจารย์เสมอ จิระศักดิ์ jirasak_mut@yahoo.com

สถาพรตอบ ขอขอบคุณครับ ะ